

Tilsælde med Regjeringens Billigelse af de Modificationer, som dette Fleertal fordrede, førte Sagen igjennem, uden at det var muligt at faae nogen Forandring indført deri. Naar vi imidlertid bortsee derfra, vil det dog vistnok erkjendes, at denne Sædberegning har været en Bom imod Fordringer, som kunde stilles paa Lønningssforholdene, thi den har borttaget den bedste Støtte, for slige Fordringer, nemlig den, at de dyre Priser gjorde det umuligt for Embedsmændene at kunne leve ordentlig, og at de derfor maatte have Tillæg. Naar vi nu opgiver Sædberegningen, er det min Overbeviisning, at Embedsmændene i det Hele taget ville indrette deres Huusholdning saaledes, at de ikke lægge Noget op for de dyre Aar af den Løn, som bliver dem tilstaaet, men de ville ansee det for at være den Løn, der maa tilkomme dem under almindelige Forhold, og kommer der da igjen dyre Tider, spørger jeg, om ikke Rigsdagen er værgeløs ligeoverfor Krav, som gaae ud paa, at der maa gives noget Mere, fordi Tiderne ere dyrere, end dengang denne Lov blev vedtagen. Dette er for mig den Hovedbetragtning, hvorfor jeg troer, at der bør fremkomme et Forslag som det, jeg har tilladt mig at stille, navnlig for at man ikke i sin Tid skal behæjde os, at vi nu ere gaaede ind paa denne Lønningssforholdene, uden at vi have søgt at raade Bod paa saadanne Ulemper, der mulig og forudsættelig kunne komme til at indtræde. Dette er den vigtigste af de Grunde, hvorfor jeg har tilladt mig at fremstille dette Forslag. Jeg vil nu blot med et Par Ord vende tilbage til de Indvendinger, der fremkom fra den ærede Ordfører. Han opgiver nu Sædprincippet, som jeg vil sige, at han i sin Tid har været en af de væsentligste Støtter for at faae indført. (Ordføreren: Nei!). Ja, naaget han ikke har villet anerkjende det for at være i og for sig rigtigt, have dog de Betragtninger, han andetsfæds har gjort gjældende, været en væsentlig Støtte derfor for de Mænd, som directe toge sig af at faae det indført i Loven. Efter den Protest, jeg hører, han gør imod min Udtalelse, kan det jo være, at han i sin Tid kun nødtvungen har indladt sig paa indirecte at give nogen Støtte til dette Forslag. Det er derfor na-

turligt, at han vender tilbage derfra, naar han troer, at det rette Dieblit dertil er kommet, og at han mener, det ligger for, naar Regjeringen foreslaaer at vende tilbage derfra. Dette kan jeg altsaa godt forstaae, men jeg kan paa den anden Side ligesaa godt fordre anerkjendt, at det er retmæssigt, naar de, som have troet, at det var en rigtig og sund Tanke, der gik igjennem den Grundsetning, som skylder det ærede Medlem sin Gjennemførelse, som han skal have Gjen for, og som ligger i den Betænkning, han i 1857 har været med at afgive, bestræbe sig for, at en Deel af Embedsmændenes Lønninger fremdeles maa være afværende. Den ærede Ordfører har udvillet, at der kan foregaae to Bærlinger, af hvilke den ene kun foregaaer efter længere Tids Forløb, men den anden pludselig og efter kortere Mellemrum. Det er med væsentligt Hensyn til denne sidste Bærling, at dette Dyrtidstillæg er blevet indført, og jeg siger, at det ikke kan negtes, at det er en retmæssig Bærling, naar man søger at opretholde det Princip, hvorunder Embedsmændene, da der var to Repræsentationer, synes at have befundet sig ret vel. — Jeg skal nu omtale nogle af de Grunde, der have bevæget Udvalgets Medlemmer til ikke at gaae ind paa et Forslag som det, jeg her har fremsat. Nogle af dem have meent, at det ganske vist var rigtigt at opretholde en saadan Beregning ved Udbetalingen af Embedslønningerne, men de have ikke anseet det for praktisk at gjøre Forsøg paa at opretholde den. Jeg veed ikke noie, hvad det er for en Betragtning, der har ligget til Grund for denne Udtalelse. Er det den Omstændighed, at Regjeringen har foreslaaet ikke at opretholde Sædtillæget, men at gaae over til noget Andet, forekommer det mig, at vi i det Hele taget gjerne kunne opgives vor Rigsdagsvirksomhed; thi naar Regjeringens Billie og Forslag skulle være normgivende for os her, behøve vi virkelig ikke nogen Repræsentation; naar det skal faae os til at vige tilbage, at Regjeringen vil noget Andet end det, flere af os her ville, mener jeg, at vor Rigsdagsvirksomhed idetmindste bliver i høi Grad svækket i sin Betydning. Noget Saadant